

До 100-річчя від дня народження В.В. Акімової

#17 от 30.11.2021

Минуло вже понад сім років, як пішла у Вічність Віра Володимирівна Акімова... 27 листопада їй виповнилося б 100 років. Згадуючи її життєвий шлях, пережиті радощі перемог та скорботні часи втрат, дивуємося мужності, силі духу, патріотизму та віри у найкраще цієї тендітної жінки.

Вона належить до покоління, юність якого опалила війна. Ще зовсім дівчинкою добровольцем Віра Царьова пішла на фронт і пройшла з боями від Сталінграда до Відня, де зустріла довгоочікувану Перемогу. Там, на війні, вона зустріла і своє кохання – льотчика Михайла Павловича Акімова, з яким прожила понад 60 років.

А потім було мирне життя: навчання в Харківському університеті, робота в історичному музеї. Майже 40 років працювала Віра Володимирівна в НТУ «ХПІ», тридцять з них – директором Музею історії. Високий професіоналізм Віри Володимирівни сприяв здійсненню повної реконструкції музею до 100-річчя ХПІ. Її життя було наповнене яскравими сторінками спілкування і зустрічей зі студентами, вченими та співробітниками університету, численними гостями. Особливу увагу вона приділяла роботі у Раді ветеранів. «Віра Володимирівна, працюючи заступником голови Ради ветеранів ХПІ у важкі 90-і роки, коли місяцями затримували виплату зарплат, пенсій, організувала надання допомоги ветеранам-політехнікам у вигляді продовольчих наборів», – пригадує Ангеліна Веонорівна Ігнатченко, яка працювала з В.В. Акімовою у музеї головним зберігачем фондів.

Віра Володимирівна завжди радо зустрічалася з молоддю, передаючи тій безцінний скарб справжнього служіння своїй справі, Батьківщині. Її справа житиме, поки існує Харківський політехнічний, якому вона присвятила своє життя.

Музей історії НТУ «ХПІ», редакція газети «Політехнік», колеги.